

μου ἔνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον Πατριώτην εὐεργετικῆς καὶ παιδικῆς Ύμῶν ηδεμονίας, μηδόλως ἀποβλέπων καὶ τὴν εὐτέλειαν τοῦ προσφερομένου, ὃσον εἰς τὸ πρόθυμον τῆς προαιρέσεως τοῦ προσφέροντος.

Ζώης ἐπιμήκιστον ἐν πάσῃ εύδαιμονιᾳ καύχημα καὶ ἀρωγὸς διατελῶν τῆς ταπεινῆς ἡμῶν Πατρίδος !

Εὐπειθῆς

Αλέξανδρος Θ. Ζιβκωφ.